Sărbătorirea I. P. S. Mitropolit dr. Nicolae Bălan
al Ardealului, la Sibiu

Sibiu, 18 Iunie

Toată sufletarea ortodoxă și românească din aceste părți a ținut să sărbătorească cu demnitate și recunoștință cele două decenii de arhipăstorire a I. P. S. mitropolit Dr. *Nicolae Bălan*, mitropolitul ortodox al Ardealului. Se știa că un comitet în frunte cu P. S. episcop Nicolae Colan al Clujului a purces încă mai demult la organizarea acestei sărbătoriri și se mai știa că I. P. S. mitropolit Nicolae, ținând seama de atmosfera actuală, rugase comitetul să alcătuiască un program cât mai modest cu putință. Toate au fost cumpănit și riguros apreciate. Dar sentimentul de admirație al clerului și poporului, pentru opera I. P. S. Sale, era prea viu ca să nu isbucnească într'o' serbare măreață și pînă de creștinească recunoștință. Așa s'a ajuns la serbările din zilele acestor Rusalii.

Cu acest prilej festiv, așezămintele arhidiecezane au fost dăruite cu față nouă, iar catedrala mitropolitană a fost împodobită cu flori și verdeață. In timpul nopții a fost luminată feeric.

ZIUA I

Intâia zi de Rusalii s'a slujit liturghia arhierească, în cadrul căreia I. P. S. mitropolit Nicolae a făcut următoarele hirotoniri: păr. diacon I. Cricov a fost hirotonit arhidiacon; păr. consilier dr. I. Cândea protopresbiter, iar rectorul dr. D. Stăniloae, consilierul Em. Cioran și protopopul I. Moța întru protopresbiteri-stavrofori.

La sfârșitul slujbei, I. P. S. Mitropolit a predicat înălțător, tălmăcind cuvintele: „Impărate ceresc... vistierul bunătăților".

Corul mitropoliei, condus de păr. prof. Gh. Șoima, a cântat răspunsurile în amândouă zilele, iar profesorul soist P. Gherman a cântat câteva bucăți religioase.

In întâia zi, seara, același cor a cântat, la reședința I. P. S. mitropolit Nicolae, o serenadă constând din cântece religioase.

ZIUA II

După cum fusese fixat, adevărata sărbătorire s'a desfășurat însă în a doua zi a Rusaliilor. Catedrala era plină până la refuz. Mulțime de preoți erau de față, iar sătenii din vecinătatea Sibiului împodobeau și îmbogățeau mărețul tablou prin pitorescul costumelor lor tradiționale. S'au remarcat mai ales sătenii din comunele: Sadu, Tălmăcel, Nucet, Bungard, Măierenii Sibiului, etc., cari purtau steaguri și prapuri. Erau de față și multe figuri reprezentative ale vieții noastre bisericești și culturale. Notăm între alții pe următorii: I. P. S. mitropolit Nicolae Bălan, P.P. S.S. episcopi dr A. Mager ai Aradului, dr. V. Lăzărescu al Timișoarei, Nicolae Colan al Clujului, dr N. Popoviciu al Oradiei și Policarp Morușca al Americei. Apoi: d. ministru Silviu Dragomir, rezident regal Dănilă Papp, general Gh. Levente, general D. Gheorghiu, general Mehedinți (Cluj), profesorii universitari dr. I. Lupaș, dr. Onisifor Ghibu, Nichifor Crainic, Emil Țeposu, etc., prefect colonel D. Tocineanu, magistrat Stoenescu, primar dr. I. Pop, ajutor de primar dr. S. Mitea, medic dr. Gh. Preda, medic dr. D. Filipescu, medic dr. L. Ionașiu, deputat dr. N. Comșa, protosinghelii V. Nistor și T. Scorobeț, inspector Bașotă, inspector Tâmpănaru, inspector S. Țeposu, inspector Demian, prof. dr. N. Regman fost prefect, C. Bursan fost deputat, C. Brediceanu, rector dr. Z. Munteanu (Caransebeș), rector Munteanu (Cluj), arhitect Cristinel, păr. cons. dr. Gh. Ciuhandu (Arad), păr. cons. T. Cibian (Arad), cons. Vasile Frunzete, București cu d-na, dr. S. Stanca (Cluj), adm. Cioran, prim președ. tribunal dr. Bilegan, consilierii arhiepiscopești dr. A. Gâlca, dr. S. Cândea, I. Grovu, Em. Cioran, profesorii de teologie dr. I. Hradil, dr. N. Neaga, dr. Gr. T. Marcu, Al. Popa, P. Gherman, dr. L. Stan, dr. N. Terchilă, etc., prof. dr. Vlad, apoi directorii de școli, protopopi, preoți și diaconi.

Liturghia arhierească a fost slujită de I. P. S. mitropolit Nicolae Bălan, înconjurat de cei cinci episcopi prezenți la praznic și de un sobor măreț și numeros de protopopi, preoți și diaconi. Slujba a prezentat o strălucire demnă de tradițiile cele mai scumpe ale ortodoxiei mereu vii și creatoare. Măreția ei a fost accentuată prin ridicarea protosinghelilor Veniamin Nistor și Teodor Scorobeț la gradul de arhimandriți, precum și prin modul cum a cântat corul condus de păr. prof. Gh. Șoima și bucățile de solo interpretate de talentatul P. Gherman.

CUVÂNTĂRILE

La sfârșitul slujbei, P. S. episcop dr. *A. Mager* al Aradului a adus cel dintâi cuvânt de omagiu. P. S Sa a subliniat cuvintele Mântuitorului: „Și mai mari lucruri decât acestea veți vedea". Intr'adevăr, minunile au continuat și după înălțarea Domnului, și Pogorârea Sf. Duh este cea dintâi și cea mai mare. Ea a transformat ființa apostolilor, a cucerit lumea și asigură dăinuirea în veac a creștinismului. Rusaliile însemnează sărbătoarea spiritualității creștine. Noi trăim în Duhul și ne împărtășim mereu de lumina lui. De aceea e și greu să vorbim despre el. El pogoară peste noi la fiecare Rusalii, ne înoiește și întărește. Nimic nu se întâmplă în lume numai la întâmplare și fără știrea lui Dumnezeu. Alegerea I. P. S. mitropolit Nicolae, acum două decenii, s'a făcut în temeiul acestei veghe a Sf. Duh.

A arătat apoi realizările I. P. S. Mitropolit Nicolae: prelungirea moștenirii sagauniene, înființarea și înoirea episcopiilor, asociația clerului, autonomia bisericii, etc. Spiritualitatea creștinismului ortodox s'a arătat prin acest providențial bărbat.

In încheiere P S episcop Mager a urat ca I P. S. Sa să ajungă cu același succes și un întemeietor al instituțiilor de caritate creștină ortodoxă, prin care să se reverse mila și iubirea creștină. A elogiat apoi personalitatea distinsului sărbătorit.

A vorbit apoi, remarcând din nou lirica unui Ivireanu — cu care este dăruit din belșug — P. S. episcop *Nicolae Colan* al Clujului, având și menirea de a preda volumul omagial tipărit întru elogierea operei marelui ierarh. (Volumul închide peste 900 pagini, cu clișee, și reprezintă contribuția a peste 90 distinse condee. Vom vorbi special despre această lucrare monumentală).

Cuvântarea P. S. episcop Colan

„Un asemenea arhiereu ni se cădea nouă". Așa trebue să-și fi spus în clocot de duhovnicească bucurie mulțimea norodului drept credincios, adunat la Rusaliile anului 1920, în această catedrală, spre a fi de față la sfințirea întru arhiereu a celui ce avea să șadă pe scaunul vlădicesc al mitropolului Andrei Șaguna".

Bucuria celor ce i-au strigat cu însuflețire „vrednic este" avea obârșie mult mai adâncă și o îndreptățire mult mai neînșelătoare. Ea isvora din strălucita mărturie a celor cincisprezece ani de neîntrerupt apostolat, pe care profesorul de teologie dr. Nicolae Bălan îi închinase dreptmăritoarei Biserici a lui Hristos și prin ea, neamului.

Intr'adevăr cincisprezece ani de zile propovăduiserăți, Inalt Prea Sfințite, de pe cele două anvoane, al școalei și al presei, pe cari le-ați cinstit cu luminată minte, cu 'nflăcărată simțire, cu eroică credință și cu jertfelnică faptă. De pe aceste două anvoane ați vestit, cu neîmputinată însuflețire, împărăția lui Dumnezeu și împărăția neamului.

Cea dintâi împărăție o așteptăm încă. Ci pe-a doua, iată, că ne-a dăruit-o bunul Dumnezeu, drept răsplată a silințelor și jertfelor înaintașilor noștri.

Așa cum trebue luată împărăția lui Dumnezeu „cu asalt" (Matei, 11, 12) a fost luată și împărăția neamului. In acest asalt ați fost de față, luptând, și Inalt Prea Sfinția Voastră. Căci — ca să nu pomenim decât un singur episod al luptei — eroicul drum ce l-ați făcut la Iași în toamna furtunoasă a anului 1918 nu poate fi socotit decât ca o faptă de „asalt" pentru cucerirea împărăției neamului, între ale cărei sfinte hotare viețuim de douăzeci și doi de ani încoace.

Asemenea fapte aveau darul de a împrumuta mărime epică personalității de „Preot deșteptării noastre, semnelor vremii profet", pe care isbutiserăți să v'o zidiți încă din tinerețele Inalt Prea Sfinției Voastre.

Dar oricât de frumoși și de rodnici au fost anii de dăscălicească îndeletnicire ai I. P. S. Voastre măsura excepționalei vrednicii nu V'o dau decât epocalele fapte, din cari I. P. S. Voastră V'ați împletit primele două decenii de viață, ca mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș.

Așezat pe scaunul nemuritorului Șaguna, ați început metodic uriașa muncă pentru înfăptuirea mărețului program care era: înviorarea, desvoltarea și sporirea așezămintelor bisericești moștenite. Ele aveau să înlesnească apoi o mai temeinică pregătire a clerului, al cărui luminat și însuflețit apostolat era menit să înoiască și să adâncească viața religioasă și națională a poporului credincios.

E singurul program înțelept și singura metodă rodnică a oricărui ierarh. Căci buna îndrumare a vieții poporului către limanurile fericirii vremelnice și veșnice nu e cu putință decât cu ajutorul unui cler luminat și devotat misiunii sale sfinte. Iar pregătirea unui asemenea cler reclamă instituții culturale temeinic rânduite. De aceea una dintre primele griji ale Inalt Prea Sfinției Voastre a fost reorganizarea învățământului teologic.

Harnica preotime crescută și duhovnicită în școala I. P. S. Voastre și-a împlinit și-și împlinește cu privepere și elan izbăvitoarea ei misiune.

Dar I. P. S. Voastră ați pus la îndemâna strădalnicului său cler, spre luminarea și duhovniceasca gospodărie a norodului, și patru așezăminte obștești de cea mai mare importanță. Cea dintâi *Oastea Domnului* era menită să prindă, să păstrească și să îndrumeze în albia vieții bisericești curentul de trezire religioasă de după război, al largilor pături țărănești. A doua, *Frăția Ortodoxă Română* era chemată să împlinească aceeași slujbă sfântă în mijlocul obștei cărturărești a neamului. A treia *Societatea Sfântul Gheorghe* avea să adune tineretul entuziast sub steagul lui Hristos și al națiunii române; iar a patra, *Societatea femeilor ortodoxe*, chema aprinsa evlavie și duioasa milă a femeilor la creștineasca treabă a operei de caritate și la a înfrumusețării sfintelor lăcașuri de închinare.

Dar grija bunei îndrumări a vieții clerului și poporului drept credincios n'a angajat niciodată exclusiv și integral uriașe putere de muncă a I. P. S. Voastre; marile evenimente ale vieții naționale V'au avut totdeauna în mijlocul lor, cu inițiativa salutară, cu sfatul luminat, cu fapta izbăvitoare. Intr'adevăr I. P S. Voastră a fost de față, activ la făurirea nouii constituții a României Mari și a fost mai ales factorul de-adreptul hotărâtor în făurirea legii de temelie a Bisericii dreptmăritoare din cuprinsul patriei întregite. Fără luminata și neîndouplecata luptă a I.P.S. Voastre, rânduelile sagauniene cu greu și-ar fi putut întinde puterea peste întreaga biserică românească, oricât de verificată a fost rodnicia acestor rânduieli în viața de peste trei sferturi de veac a neamului nostru de dincoace de Carpați.

Și — ca să vorbim de-un fapt dintre cele mai recente — gata la datorie a fost I. P. S. Voastră și atunci, când s'a legiferat reînființarea episcopiei ortodoxe a Timișoarei. Căci fără ținuta neîndouplecatei consecvențe și justificatei dârzenii a I.P.S. Voastre împlinirea testamentarei dorinți a ua Șaguna s'ar fi amânat încă multă vreme.

După unele ca acestea, vom putea spune cu tot dreptul, că nici un moment de măreață afirmare a sfintei noastre Biserici nu s'a petrecut în ultimele două decenii, fără ca deasupra lor să nu se profileze covârșitoarea personalitate a I. P. S. Voastre.

In cei douăzeci de ani de înțeleaptă și de rodnică arhipăstorire ai I. P S. Voastre zestrea materială a Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Sibiu a sporit cu echivalentul impresionantei sume de una jumătate de miliard de lei, sumă din care peste douăsute de milioane au fost investite în monumentala școală normală ortodoxă din Sibiu, mare cât o universitate, în cele 155 de biserici nouă, în cele 149 case parohiale și în cele 35 de case culturale, cari s'au durat sub îndrumarea a I. P. S Voastre.

O, dar încă multe am avea de spus, dacă am vrea să înșirăm și să zugrăvim după cuviință toate faptele de proporții cu adevărat șaguniene ale Inalt Prea Sfinției Voastre, care în nu mai mult de douăzeci de ani de activitate arhierească a isbutit să-și zidească un incomparabil prestigiu.

Rostul cuvântului nostru însă este altul. El nu vrea decât să justifice gestul prin care un comitet de inițiativă, desigur în asentimentul întregului cler și popor, a pus la cale alcătuirea volumului omagial închinat Inalt Prea Sfinției Voastre, la împlinirea celor două decenii de arhipăstorire.

Predându-Vă acest volum, Vă rog să-mi îngăduiți, Inalt Prea Sfințite, să fac slujbă de diacon și—în numele celor ce s'au osteneit întru alcătuirea lui — să înalț către cerul tuturor îndurărilor obștească rugăciune: „Inalt Prea Sfinției Sale, Prea luminatului și cu vrednicie încununatului nostru Domn Nicolae, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, dă-i, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pacinică, sănătate, mântuire și bună sporire întru propoveduirea evangheliei păcii și în păstorirea turmei cei cuvântătoare pe calea mântuirii și-l păzește pe dânsul întru mulți și fericiți ani!"

RĂSPUNSUL I. P. S. MITROPOLIT NICOLAE

Emoționat și fericit I. P. S. mitropolit Nicolae a răspuns, în rezumat, următoarele:

In înaltul praznic al Pogorîrii Duhului Sfânt, care stă la temelia și trecutul Bisericii este isvorul de inspirație al creștinismului. De câte ori sosește la noi, el pune problema centrală a Evangheliei: înoirea sufletească a omului întreg prin puterea cea de sus. Oamenii tuturor vremurilor s'au străduit să rezolve și ei cumva această mare problemă pe care Mântuitorul a așezat-o în centrul Evangheliei Sale. Dar niciodată n'au reușit, pentrucă numai prin puterea de sus care se coboară dela izvorul vieții, poate să trezească toate puterile omului la o nouă viață, la o nouă lumină, să-l ridice spre țintă

I. P. S. mitropolit NICOLAE BĂLAN

vieții omenești. Numai prin puterea Duhului poate sălășlui în lume o viață mai bună. Unde se vestește Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, unde stăpânește Evanghelia peste sufletele oamenilor, acolo se pogoară și Duhul Sfânt, și acolo se face începătura unei vieți noi, viață pe care lumea aceasta nu o poate da. Duhul Sfânt dă omenirii o atmosferă proaspătă de primăvară din care se nasc curajul, însuflețirea, adevărul, pacea.

Mulțumesc Tatălui Ceresc că sunt 20 ani de când și eu am fost chemat în sfânta slujbă a Evangheliei Sale. Atunci, prin această chemare, mi-a pus îndatoriri ce m'au făcut în tot trecutul celor 20 ani să stau cu tot devotamentul în iubirea către Biserică și cu inima mea să stau legat de popor și în slujba lui. Stăpânului și Părintelui ceresc îi mulțumesc că m'a învrednicit să fiu chemat la această slujbă tocmai în momentele cele mai însemnate din istoria neamului nostru, când acest popor își serba cele mai mari triumfuri ale existenței sale.

Astăzi, la 20 de ani de când am primit misiunea aceasta dela Dumnezeu și dela clerul și poporul din mitropolia Ardealului, dându-mi bine seama de ceeace s'a făcut, nu pot mărturisi altceva decât că am făcut ceeace trebuia să fac. Așa îmi văd și aprecieez eu lucrarea mea. Și îmi închipui că oricare altul dacă ar fi stat în locul meu nu ar fi putut face decât cel puțin tot atâta cât eu am făcut. Privesc cu smerenie și văd ceeace trebuia făcut și ceeace s'a putut face. Pot să vă asigur, fără să calc marginile modestiei, că mi-am dat toată silința, am pus toată râvna și tot devotamentul ca să-mi îndeplinesc cât mai bine misiunea la care am fost chemat acum 20 de ani. Eu sunt cel din urmă îndreptățit să fac aprecieri. Spun însă că am făcut tot cât am putut și că dintru început am văzut limpede ceeace era de făcut Am văzut mulțul care se cerea îndeplinit și am realizat din el cât m'a învrednicit Dumnezeu. Am văzut mai ales ce înseamnă temelia ortodoxiei și ce a însemnat aceasta pentru existența neamului — în lungul veacurilor. Dacă neamul a fost format în lumina ortodoxiei, dacă a trăit cu ea, acum când se vede strâns într'un singur mănunchiu, datoria Bisericii a rămas ca să toarne în toate colțurile și în toate străduințile acestui neam cât mai mult duh, lumină și putere din ortodoxie. Poporul nostru a trăit prin sufletul său mare și prin credința lui luminată. Acest lucru și această experiență de trăire trebue să se repete și mai ales în împrejurările de azi. Neamul nostru trebuie să stea pe adevărul care iese din cuvintele Scripturii: „Nu vă temeți de celce ucid trupul" Căci sufletul nu ni-l poate lua nimeni. Nici o armă din lume, oricât de ascuțită ar putea fi ea, nu poate birui voința unui neam de a trăi liber și a-și croi singur propriul său viitor. In voința unui neam sunt concentrate virtuțile și se concretizează și sufletul și energiile generațiilor cari ne-au precedat și dorm pe veci în glia strămoșească. Voința aceasta trebuie să biruiască în împrejurările cele mai grele.

Când am văzut această sarcină mare a Bisericii mi-am zis că acum trebuie căutat și împlinit tot ceeace duce la izbândă. Iată și întâiul lucru ce era de înfăptuit: unificarea vieții bisericești. De aici a pornit apoi acest îndemn: să-i strângem în același mod de viețuire și legi pe toți fiii noștri cari au crezut și cred la fel. Să așezăm mai ales la temelia acestor orânduiri ceeace a dat Șaguna mai bun. Căci el nu a dat doar pentru o epocă trecătoare, ci a dat organizația sa pentrucă credea în puterea ei. Mi-am dat seama de această datorie mare, de a clădi mai departe și organic pe ceeace em moștenit. Căci așa trebuie să se clădească în chip sănătos, mai ales întro Biserică conservatoare cum este a noastră. Așa ar trebui să se facă și în viața mai largă a neamului nostru. Pătură după pătură, totul trebuie să răsară și să crească din seve lăuntrică a națiunii. Nici pentru toate acestea n'am alt merit de cât că am păzit, cu statornicie aceeace am găsit aici.

M'am gândit și la o mai strânsă legătură între Biserică și Statul nostru național. Noi suntem și slujitorii statului, dar numai prin Biserica conștiientă de menirea ei în lume. Noi vrem să ocrotim, întărim, să fim de folos statului nostru. Vrem ca Biserica să rămână ceeace a fost ea totdeauna: *Biserică a poporului*. Ea are originea dela Dumnezeu, dar e chemată să lucreze în mijlocul realităților dela noi. De aceea a luat ea numirea de Biserică națională. Ea a trăit aici cu națiunea noastră și s'a identificat cu toate ale neamului nostru: suferință, martiriu, bucurie, izbândă, etc., iar noi, preotimea, ne-am făcut, în trecut, una cu poporul. Stăm și azi cu poporul, mai ales azi. Am trăit cu el și pentru el și vrem să fim și mai departe așa.

Mulțumesc din adâncul sufletului meu tuturor și mai ales P. S. frați episcopi. Intre noi există legături sufletești așa cum trebue să existe între frați. Aceleași concepții și îndemnuri unesc lucrarea noastră. Și în aceasta văd un lucru mare. Lucrarea noastră este o unitate. Mulțumesc pentru simțămintele arătate în toate ocaziile, pentru sprijinul dat și când l-am cerut și chiar când nu l-am cerut. Mulțumesc pentru cartea comemorativă cu care ați cinstit această zi. Totdeauna mi-a plăcut să deschid cărțile și să scot ceeace e bun. Și cartea aceasta îmi aduce o luminoasă mulțumire.

Mulțumesc preotimei mele care în toată vremea m'a urmat și m'a înțeles și a lucrat la realizarea programului ce mi-am luat. Preotimea este din ce în ce mai legată de Biserică și de învățătura ei. Mulțumesc și iubitului meu popor, pe care îl iubesc fiindcă îl cunosc din cercetările mele în mijlocul lui. El mi-a dat sprijin, iubire și ascultare. L-am văzut credincios, iar însușirile lui alese ne fac să lucrăm pentru el din toate puterile. De altfel, din sufletul națiunii mele am scos temei pentru lucrul meu din cei 20 de ani.

Mulțumesc și guvernelor care s'au perindat la cârma țării și care mi-au dat sprijinul lor înțelegător și ajutor. Mulțumesc în deosebi bunului și mult iubitului nostru Rege, care a precizat de atâtea ori rostul înalt al Bisericii și s'a arătat totdeauna ocrotitorul ei cel mai viu.

In mijlocul învălmășelii de astăzi, îmi îndrept glasul către Părintele Ceresc și-l rog să ocrotească sf. Biserică, pe popor și să lumineze și de aici înainte pe păstorii lui; să întărească puterile mele, să coboare darul și iubirea Sa peste Țară și Rege; să nu ne lipsească în deosebi de darul Sfântului Duh, care să ne lumineze, întărească și deschidă drumul și de acum înainte.

Doamne al Puterilor fii cu noi!

RECEPȚIA

După terminarea Sf. Liturghii, s'a desfășurat o recepție în palatul mitropolitan, la care au participat mulți oaspeți distinși.

D. *Silviu Dragomir*, ministrul minorităților, a adus omagiul guvernului, însărcinat fiind de d. prim-ministru Gh. Tătărescu. După ce a exprimat bune urări, d-sa a arătat că noi suntem un popor cu care s'a împlinit dreptatea istorică și că neamul, având conducători luminați, poate să trăiască în nădejdi bune.

D. general *Dănilă Papp*, rezident regal, a adus omagii în numele ținutului Mureș; d. g-ral comandant *Gh. Levente* în numele oștirii, d. prefect col. *D. Tocineanu* în numele județului Sibiu, d. primar dr. *S. Pop* în numele municipiului Sibiu, d. prof. dr. *Em. Țeposu* (Cluj) în numele F.O.R., P. C. *T. Scorobeț* în numele consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, făcând și un dar — un album, păr. dr. *Gh. Ciuhandu* (Arad) în numele asociației clerului „A. Șaguna", dăruind o ediție a bibliculuI Șaguna, d. dr. *Gh. Preda* în numele „Astrei", d-na *Măcelaru* în numele societăților feminine și păr. *Stamatiade* (Brașov) în numele comunităților grecești.

Tuturora le-a răspuns I. P. S. mitropolit *Nicolae* mulțumindu-le și remarcând că bunele urări sunt un îndemn la continuarea muncii. Va munci și pe mai departe cu același suflet.

A urmat o masă comună în aula academiei teologice „Andreiane", unde I. P. S. mitropolit *Nicolae* a vorbit pentru M. S. Regele, iar d. prof. dr. I. *Lupaș* a conturat personalitatea I. P. S. Sale. D-sa a arătat mai ales rolul precumpănitor al I. P. S. Sale în așezarea tinerilor episcopi la granița de Vest, în trimiterea tinerilor merituoși la studii speciale și a urat să ajungă un vlădică instituțional.

Un cuvânt bun a spus și cu privire la opera scriitoricească dela Sibiu, care se desfășoară sub veghea I. P. S. Sale.

*

Seara, la teatrul Municipal, care era frumos împodobită, corul școalei normale „A. Șaguna" condus de păr. prof. Gh. Șoima, a dat un concert religios strălucit, iar solistul P. Gherman a cântat câteva bucăți religioase tot atât de reușit. A luat parte un public ales și numeros, în frunte cu I. P. S. mitropolit Nicolae.

Serbările au lăsat o impresie puternică în localitate și în cercul tuturor participanților.

Comitetele tehnice
de pe lângă inspectoratele silvice

Prin decizie ministerială s'a hotărît constituirea comitetelor tehnice de pe lângă inspectoratele silvice, astfel:

Pentru Inspectoratul silvic București:

Ing. insp. g-ral silvic V. Finiciu; ing. inspector general silvic G. Moșandrei.

Pentru Inspectoratul silvic Cluj:

Ing. subinspector silvic I. Mărgineanu, inginer inspector silvic Fr. Terdic.

Pentru Inspectoratul silvic Craiova:

Inginer inspector general silvic I. Stănescu; inginer inspector silvic I. Schiller.

Pentru Inspectoratul silvic Focșani:

Inginer inspector general silvic C. Vasiliu; inginer inspector general silvic N. C. Teodorescu.

Pentru Inspectoratul silvic Alba-Iulia:

Inginer inspector general silvic Otto Witing; inginer inspector silvic Petre Peca.

Pentru Inspectoratul silvic Timișoara:

Inginer inspector silvic N. Dănilă; inginer inspector silvic T. Cernescu.

Pentru Inspectoratul silvic Constanța:

Inginer inspector general silvic Gh. Stamatescu; inginer inspector general silvic Al. Chiriței.

Pentru Inspectoratul silvic Iași

Inginer inspector general silvic Gh. Lupașcu; inginer inspector general silvic Gh. Târnăuceanu.

Pentru inspectoratul silvic Chișinău

Inginer subinspector silvic Gh. Diordiță; inginer șef silvic N. Tănăsescu.

Motorul, dominator al războiului

de PETRE GR. CRISTEA

In acest război nu se vorbește de oameni, nu se vorbește de morți; ci numai de mașini.

Singurile pierderi semnalate în buletinele comandamentelor sunt acelea ale avioanelor, ale bastimentelor, ale tankurilor.

Forțele aruncate în lupte nu se evaluiază decât în divizii blindate, valuri de aeroplane, escadre navale.

Este războiul complect mecanizat în care *motorul* animează toate elementele.

Motorul triumfă, căci el domină pe pământ, pe mare, în aer.

Motorul va hotărî soarta bătăliei!

Aliații, cari au făcut greșala de a-i subestima posibilitățile, menținându-l la roluri auxiliare, au de suportat acuma fulgerătoarele succese ale armatei Reich-ului, datorite revoluționarei folosiri masive a motorizării.

E interesant de constatat că englezii au fost inițiatorii mecanizării, folosind în războiul trecut primele care de asalt și că pe acea vreme germanii nu le-au acordat decât o importanță foarte discutabilă.

In Anglia, înainte de isbucnirea actualului conflict a predominat principiul că tankul trebue să fie în primul rând foarte rapid și astfel s'au realizat acele tankete capabile a se deplasa cu o viteză ajungând până la 100 km. pe oră, însă inevitabil dotate cu o rezistență și cu o putere de șoc. mult reduse.

In Franța a prevalat teoria războiului static, de defensivă în spatele liniilor solid fortificate (oarecum un războiu de psihicologie democratică) și astfel efortul principal a fost îndreptat întru realizarea faimoasei linii Maginot.

Italia a trecut de partea războiului dinamic și a avut ocazia să-și experimenteze unitățile motorizate în recentele campanii din Abisinia și din Spania.

Aceasta din urmă mai ales, a folosit foarte mult statelor totalitare, din punctul de vedere al temeinicei încercări a elementelor mecanizate.

Printre altele s'a observat că tankul extra rapid, ușor și deci având un blindaj slab, nu este recomandabil, deoarece este puțin eficace și foarte vulnerabil.

S'au tras concluziile necesare și s'a trecut la construirea carelor de asalt bine cuirasate spre a rezista tunurilor anti-car, dotate cu tunuri de calibru suficient pentru a fi capabile să atace cu succes majoritatea amenajărilor defensive, precum și cu tunuri anti-aeriene, spre a nu fi victime ușoare în lupta cu avionul.

Desigur că astfel echipate ele au devenit destul de greoaie, însă totuși nu s'a renunțat a le înzestra cu o viteză apreciabilă (50—60 km. la oră) și mai ales cu o mare autonomie, spre a putea specula complet și rapid elementul surprizei.

In actualul războiu, felul de a ataca inaugurat de germani, care cere o mare risipă de material motorizat, dar realizează în schimb o prețioasă economie de material uman (pentru atacant), este de a înainta simultan cu valuri de tankuri mari și mijlocii, cari sunt urmate de unități de motocicliști, fără a avea infanterie propriu zisă. Dealtfel, când se reușesc salturi de peste 100 km. într'o zi, i-ar fi imposibil bietului infanterist să facă asemenea minuni.

Artileria se folosește numai motorizată, iar adeseori deloc, fiindcă distrugerea obiectivelor militare este mult mai rapid, mai eficace și mai economic realizată folosind avioanele de bombardament, cari lansează în picaj bombe de 500—2000 kg., după grosimea cuirasei obiectivului respectiv.

Unitățile cuirasate, celebrele *Panzerdivisionen*, în urma instructivului examen pe care l'au trecut în campania din Polonia, au suferit anumite modificări printre cari, după cum am putut afla din diverse publicații italiene, au fost următoarele: împuținarea numărului carelor per divizie și reducerea greutății tankurilor grele.

Dacă în Polonia armata germană a aruncat în luptă vreo 8000 de care de asalt, nu credem că exagerăm dacă presupunem că pe frontul francez a aruncat un număr de vreo 20.000 tankuri inamice.

PROBLEMA ALIMENTARII

Una din dificultățile care s'a presupus a fi din cele mai grele pe cari le-a avut de rezolvat comandamentul german, este aceea a alimentării cu carburant a acestor divizii motorizate.

In adevăr aceste cetăți de fier, cari sunt tankurile, au nevoe, spre a se putea deplasa cu o viteză convenabilă, de motoare având o putere respectabilă care variază între 200 și 1000 cai.

Pentru un parcurs de 100 km. aceste motoare consumă între 200 și 1200 litri de benzină, deci putem presupune o consumație mijlocie de 700 litri.

Dacă socotim că în fiecare zi activează numai 3000 care de asalt și că parcurg în medie 100 km., ajungem la un consum zilnic de *peste 2.000.000 litri* de benzină!

Și să nu uităm că tankurile nu reprezintă nici măcar 50% din consumația totală de carburant a unei armate complet motorizate. Mai sunt automobilele, motocicletele, camioanele, artileria purtată, ambulanțele, auto-cisternele și mai ales avioanele.

Putem spune cu drept cuvânt că armata mecanizată modernă merge pe fluvii de petrol!

Când ne gândim că germanii au ajuns și au activat pe coasta canalului Mânecii cu diviziile blindate, găsindu-se adesea la peste 400 km. depărtare de marile lor baze de aprovizionare situate probabil în regiunea Sarre, trebue să recunoaștem că în ciuda inevitabilelor dificultăți, ei au rezolvat perfect problema alimentării cu carburant.

De fapt acești 2.000.000 litri au putut fi transportați cu un număr de 70 de autocisterne urmate de câte o remorcă și ducând fiecare între 25.000 și 30.000 litri.

O coloană de 100 camioane mari, ca să se deplaseze pe 400 km. de șosele încercate de războiu, cere cu siguranță 2—6 zile.

Putem presupune deci că în timpul în care germanii luptau ca să progreseze spre nord de Abbeville, au circulat pe șoselele din dosul frontului un număr de cel puțin 1000 de autocisterne pentru aprovizionare.

Aceasta numai în ce privește carbunantul pentru tankuri!

Este foarte probabil că, ținând seamă de totalul necesităților, armata Reich-ului a folosit un număr de camioane cel puțin egal cu acel al carelor de asalt.

20.000 de tankuri, 20.000 de camioane, sute de mii de motociclete, 2—3000 de avioane... motorizare și iar motorizare!

Ne-am putea întreba de unde au avut germanii așa de mulți oameni specializați în mânuirea atâtor motoare.

Casi pregătirea marelui număr de piloți aviatori bine antrenați, o mare armată de oameni familiarizați cu motorul nu se poate obține în câteva zile sau câteva luni.

Cine a cunoscut puțin Germania din ultimii 7 ani, a putut observa cât de intensă propagandă s'a dus în această țară pentru popularizarea, preamărirea și răspândirea motorului.

Din 1933 până azi s'a lucrat cu cea mai mare râvnă și prin toate mijloacele posibile, pentru realizarea acestei adevărate „motorizări a națiunei".

Printre excelentele măsuri luate, trebue notată în primul rând suprimarea impozitului pe automobile, ceiace a avut ca rezultat o extraordinară înflorire a industriei respective, care ca și în Franța era pe punctul de a fi complet sufocată de o fiscalitate excesivă.

Rezultatul acestei măsuri fericite a fost între altele că Germania a trecut dela al 3-lea la I-ul rang în Europa în ceiace privește numărul automobilelor în circulație.

Altă directivă foarte importantă din punctul de vedere moral a fost încurajarea și finanțarea fabricării automobilelor speciale cari reprezentau culorile țării în toate concursurile internaționale sportive, cari în ultimii 5 ani au fost aproape exclusiv câștigate de automobilele germane. Aceasta a servit în același timp și propaganda Reich-ului în străinătate.

Difuziunea motociclismului a fost și mai mare decât a automobilismului, fiind vorba de unități mai eftine și bucurându-se de tot felul de facilități din partea statului.

Rețeaua minunată de șosele modrene „autobahn", care constitue una din cele mai mărețe opere de lucrări publice a timpurilor noastre, a contribuit deasemeni la răspândirea motorizării, precum și la propagandă, pentru că uimeau pe toți străinii cari traversau Germania. Desigur că „autobahn"-urile au și o mare importanță din punct de vedere militar.

O activitate intensă, care nu e știută de multă lume și care a avut o mare importanță este următoarea: în fiecare Duminică se organizau în diverse regiuni concursuri naționale motocicliste, nu pe șosele bune ci în teren variat, plin de obstacole naturale sau artificiale, pe timp bun și mai ales pe ploaie, *în condiții foarte asemănătoare cu cele ce le întâlnește în războiu o infanterie motorizată.*

Aceste nenumărate concursuri naționale, la cari luau parte totdeauna un foarte mare număr de concurenți, cari au învățat astfel a învinge rapid tot felul de dificultăți, au realizat o excelentă pregătire a viitorilor soldați motocicliști.

Deasemeni s'au pus bazele construirii automobilului popular „K. d. F.", a cărui lansare a fost însă împiedecată de războiul actual.

Grație atâtor măsuri inteligente de propagandă a motorizării, s'a reușit să se creeze în Germania o adevărată *mistică a motorului.*

Indiscutabil că aceasta a contribuit în mare măsură la reușita noului și revoluționarului războiu mecanizat.

Poate că niciodată în istoria militară nu s'a produs o atât de bruscă răsturnare a legilor războiului.

Nici descoperirea prafului de pușcă, sau a căii ferate, nici prima folosire a avionului, nu au schimbat așa de adânc aceste legi, ca actuala aplicare integrală în toate armele ofensive a motorului cu explozie.

Motorul, cu drept cuvânt, domină astăzi războiul.

INFORMAȚII

● Concursul pentru admitere în școala de subofițeri combatanți și radiotelegrafiști geniu, se va ține în ziua de 5 Iulie la Centrul de instrucție al geniului R. Vâlcea, iar pentru subofițeri guarzi geniu la școala ofițeri geniu București.

Pot candida la examen: Sergenții dela trupele pe 3 ani încorporați în anul 1938, sergenții dela trupele pe 2 ani încorporați în anul 1939, sergenții T.R. care la 1 Noembrie 1940, termină serviciul activ sub arme, sergenții proveniți din voluntari care la 1 Aprilie 1941 vor avea cel puțin 2 ani sub arme, sergenții la primul an de completare.

Actele de înscriere sunt cele prevăzute de art. 11 din legea corpului subofițerilor, și trebuesc înaintate școalelor respective până în ziua de 5 Iulie, inclusiv.

● „Dicționarul istoric" al României, de D-l O. G. Lecca, e un premiu prețios pentru elevi, cum și un dar de folos pentru orice român care vrea să-și cunoască țara și trecutul ei. La „Universul" și la principalele librării 120 lei.

Dr. R. TANENZAPF, medic dentist, și-a reluat consultațiile
Str. Brezoianu 14. Telef. 3.04.99
5

● Joi, 20 Iunie, se va ține la liceul comercial Regele Carol I din șoseaua Unirii nr. 51, examenul de admitere în clasa V-a, începând cu probele scrise la orele 8 dimineața.

Bébé Spitzer
MODE
Proprietară Bébé Elhut
Calea Victoriei 39
(Palatul Adriatica mezanin)
**soldează